

DIARI CATALA
Avisos, Notícies i Anuncis
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Barcelona: Edició vespre, 1 ptes. mes
Edició mat., 1 ptes. mes
Espanya, 4.50 ptes. trim.
Unió postal, 5 ptes. trim.
Paquet de 30 números... 90 cèntims.

La Veu de Catalunya

5 cent.

Redacció i Administració
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entressò
(PROP DE LA RAMBLA)
IMPREMTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184
Anuncis, esquetes, comunicats i reclams
a preus convencionals. Per a l'edició del
vespre s'admeten esquetes mortuòries fins
a les sis de la tarda. Per a l'edició del matí,
fins a les tres de la matinada.

Any XXIII núm. 5,083 Barcelona: Dilluns 7 de juliol de 1913 Edició del VESPRE

SANT DEL DIA: Sra. Bonet XI, p. i ef.; Fermi, b. i mr.
Sant de demà: St. Quilic, b. i mr.—Quaranta hores: A la Iglesia parroquial de Santa Maria del Pi.—Hores d'exposició: Dels sis del matí
i dos quarts de vuit de la tarda.—Dema: A la mateixa Iglesia.—Cost de Maria: Nra. Sra. de la Font de la Salut, a Mlles. o a St. Expedit.
Dema: Nra. Sra. de la Concepció, a St. Francisco, o a St. Clara, o a la Misericòrdia, o a la Iglesia, privileg.—Missa d'avui: St. Ciril i Metodi, bis. i
sant, c. blanc.—La de demà: Sra. Elisabet, reina, vinda, c. blanc.—Adoració nocturna: Dimecres: Torn de St. Tomas d'Aquino.

Observatori Meteorològic de la Universitat.—Director E. Aleobó.—5 de juliol
Els 8 d'observació: 9 matí i 4 tarda.—Baròmetre: 750 al nivell del mar. Míx.: 758.3. Temperatura: Míxima, 20.1; mín.: 22.8 ombra.
mit: 20.1 ombra, 19.2 reflector.—Temperatura a la ombra: 24.5, 21.8.—Pluja a les 2 hores: 1.03.—Alçada evaporada a 3 mil·límetres: 1.03.—Trasús d'hu-
midat: 74.—Direcció del vent: SE; R.: Velocitat del vent: 221 km.—Estat del cel: cobert.—Núvolos: Cúmulus R. N.—Quantitat: 0.9. Míxi-
mum del sol: 2.2.—Punt: 7.8.—Sombra de la lluna: 2.07 m.—Posta: 19.32 h.

El nen
Jaume Aguilera Valentí
ha pujat al Cel

El seu pare don Joaquim Aguilera, mare, avia, germans, germanes, oncles, cosins, cosines i demés parents preguen als amics i coneguts que concorrin al domicili del difunt, Valencia, 250, demà, dimarts, a les quatre de la tarda, per acompanyar el cadavre al Cementiri.

MOSAICS E F ESCOFET & C
Ronda Sant Pere, 8

Dr. A. Presta Especialista Oculista, Nas, Gorge i Tuberculosi
Pelayo, 12, prat. — Consulta de 9 a 10 i de 4 a 6.

T. Bracons y Fill PELAYO, 8, interior i TALLERS, 74 bis. —
Secol de vendes a la menuda. Panyeria, Drills.
Gèneros de Punt, Mocadors, Tovalloles i Llençols. — Retalls de Panyeria.

Dr. Teixidor Moragas Diploma Fac. Medicina. Paris. Estòmac, budells, felga, pàn-
creas, diabetes, gota, obesitat, magrura. Anàlisi, Raiga X,
Massatge, Electrificació. De 4 a 6. Festius: De 10 a 12 — PORTAL DE L'ANGEL, 12, 1.º

Dr. Serrallach Vies urinàries i ronyó
De 12 a 2 i de 7 a 10. Pelayo, 40. — C.ª econòmica, 7 a 9. Jovellanos, 9.

Tusquets i C. S. en C. Banc
Borja
Valors i cupons. — Rambla del Centre, 9.

Dr. Perearnau deixeble dels professors Guyón i Albarin, de París. Vies urina-
ries. — Plaça Urquinaona, 2, 1.º De 12 a 2 i de 4 a 6, festius 10 a 11.

ANONIMA CLAUDIO DURAN
Construccions MONIER
Ronda Sant Pere, 44, baixos

CONTRA LA TOS ÈXIT ADMIRABLE
Aixarop del Dr. Villegas
(A BASE DE BROMOFORMO I HEROINA)
Alivia a l'acte i cura tota classe d'efectes bronquials, els catarrsos, els tísic
els asmàtics, els disímies i quants patològics respiratoris, fadiga o esgotament
deuen usar-lo com a remei radical, segur i exclusiu.
DEMANI'S EN FARMACIES

Vichy Català
Balneari de primer ordre. — Temporada de 1.º maig a 30 octubre
Montat a l'altura dels millors de l'estranger
Situat entre l'estació i el poble de Caldes de Malavella (Girona).
Després de la guerra de Girona combinada amb la xarxa de Barcelona.
D'altitud de Barcelona: En tren lleuger, 2 hores 30 min.; en tren correu, 3 hores.
Aigües mineral-medicinals, termals de 60°, alcalines, bicarbonato-sódiques, de forta
mineralització, són les més aconsellades per totes les malalties mèdiques per a la
completa curació del Reumatisme i Artritis en totes les formes, i de la Gota, així
com també per a combatre les afeccions del Estómac i Budells, els trastorns del Fetge
i la Diàbetes. — Administració: RAMBLA de les FLORS, 18, entressò, BARCELONA

ELS TRANVIES DE BARCELONA, Societat Anònima
SERVEI DE BANYS
Des del dia 10 del corrent mes quedarà establert el servei extraordinari de bany
amb els següents tarifes:
De Plaça Catalunya, Rambles, Astillero Oriental (Barcelona) o vice-versa. 10 cènt.
De Sant Antoni, Rambles, Astillero Oriental (Barcelona) o vice-versa. 10 cènt.
De Arenas, Plaça Catalunya, Astillero Oriental (Barcelona) o vice-versa. 15 cènt.
Ademés, desde aquesta mateixa fàbrica s'establirà, com en anys anteriors, un servei
de Bany amb bitllets de correspondència, desde el carrer d'Argüelles (Gran Via Diagonal)
per qualsevol dels carrers de Carretora de Sarrià per Hospital, Muntaner, Aribau,
Rambla de Catalunya, Passeig de Gràcia, Lauria i Bruch, fins a l'Astiller Oriental
(Barcelona) o vice-versa, pel preu de 15 cèntims.
A fi d'evitar grans aglomeracions de senyors passatgers per a Bany en la Plaça de
Catalunya, s'establirà que tots els bitllets de correspondència que s'expenen per l'An-
da a Banya, desde els carrers de Diagonal per Hospital, Muntaner, Aribau, de-
u, fer canvi de cotxe en la Plaça de l'Universitat.
Els bitllets de correspondència se despatxaran desde un quart de sis fins a les vint-
una de tots els dies durant la temporada de bany, o sia del 10 de juliol al 15 de se-
tembre.
Barcelona 1 de juliol de 1913.

EL SIGLO
GRANS MAGATZEMS
Ultims dies de la EXPOSICIO ESPECIAL
i venda d'articles per a
**Camp, Viatge
i Banya**

Numeroses ocasions - Preus excepcionals
Trajes de bany - Tovalloles - Llençols - Barnussos.
Perfumeria - Banya - Dutes - Respalls - Pintes.
Guardapols - Trajes dril - Calcat per a camp.
Mundos - Maletes - Sacs de mà - Cistelleria - Bi-
nocles per a camp - Plomes font - Mobles - Qua-
dres - Lámpares - Estors - Cortinatges - Tapets.
Hules - Labors - Matalassos crin - Estores de jonc.
Bates - Bruses - Faldilles - Refajos - Vestits
nena - Sombreros per a senyora - Gorres automò-
bil - Roba blanca - Gènere de punt - Davantals, etc.

Secció de Cervesa "PETRY" en ampolles de 72 centilitres
Queviures Fosca, a ptes. 0'35 ampolla i 3'60 la dotzena (sens envàs)
Planta baixa Pilsen, a 0'40 - 1'42 la

S. Marsans i fill
Valors, Cupons, Giros, Canvi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)

La Diada Regionalista de Falset

Al Dia
Les festes de Falset

Poques festes més agradables que les de Falset. La ciutat riera, entre jar-
dins i vinyes i avellaners, voltada d'al-
tes montanyes, acaronada per la ma-
rinada fresca, d'aire subtil que's res-
pira deliciosament, d'atmosfera clara,
transparenta, plena de llum; amb sos
vells carrers en costa, ses típiques pla-
ces porxades, ses muralles romanes, ses
edificacions noves de senyorial faís, se-
dones belles i sos homes francs i oberts,
disposats a trobar agradoses les fes-
tes regionalistes, simpàtics de si, com
totes les manifestacions de vida i d'es-
perança.

De bon matí de la Diada, ja comença
l'aninipoc. Cavallers en mules sapades
arribaven amb la fresca del matí, com-
panyes de viles llunyes, fent set i vuit
hores de marxa per camins totjunt i
frescs pels vianants; corrien les tartanes
omplint d'alegria el poble amb els es-
quellencs i campanetes dels mairors ve-
sats a roçar les botes d'aquell vi
de foc dels terrores prioratencs; la bo-
na ronca d'un automòbil acollava la
quixallada bullidora, deixant després, jo-
h miracle de la novetat i el progrés, als
cavallets rodaires de la placa. Allí arri-
bava a peu, empolcades espadanyes i
les causes de vellut cruïdors; allí ve-
nia enfora en la bossa brandadora del
carro d'altres codes vermellones. Quan
arribaven en Cambó i els companys de
Barcelona, Tarragona, Reus i Valls, amb
llarga cortia de carretges que omplien
d'alegria i de foc la carretera, ja la ciu-
tat era en festa, completada per la que
en honor del Sagrat Cor de Jesús ce-
lebrava l'Església amb músiques, profes-
sors i campanes de glòria.

A Falset, que ja concebia de fa nou
anys amb motiu d'haver-s'hi inaugurat
una Cambra Agrícola—s'hi ha aplegat
lo bò i millor del Priorat. A la re-
unió del Foment algú deia:—Els que
som aquí representem alguns milers de
cargues de berema i de sacs d'avella-
nes. D'aquella veema sense igual al
món, que fa vi de vint graus, d'esqui-
sida, faine, i afegint notaris i advo-
cats i metges i artesans i obrers de les
mines de Bellmunt i obrers del camp
i traginers i joventut, sobre tot joventut,
que, anhelosa de fer patria, florida
de bona lleure pels vells amics plan-
tada en aquella terra provida, se dis-
posava, amb tot l'entusiasme, amb tota
la fe, amb tota la generositat que inse-
parablement l'acompanya, a fer patria
catalana, a treballar pels ideals redemp-
tors de Catalunya.

Vaig entrar a Falset amb esperança:

n'he sortit amb ple convenciment de que
s'ha fet una gran obra. La collita serà
esplèndida.

No he de comentar l'entusiasme amb
que s'és constituïda la nova «Lliga Re-
gionalista», altre baluard de la causa ca-
talana; ni les incidències de l'apat, ni
els patriòtics discursos del miting, ni
la disposició dels indifferents fins ara,
ni l'entusiasme dels convençuts, ni les
conquestes del regionalisme: un bon
company ha descrit les festes, amb la
cura i la justesa que ell acostuma, amb
l'entusiasme patriòtic que'l fa indispen-
sable narrador d'actes catalanistes. Vull
fixar-me, per la seva transcendència, per
l'autoritat que li donen la persona, la
ocasió i el lloc, en les darreres decla-
racions del mestre Cambó.

Al fixar-m'hi, permet, oh lector ama-
ble, que porti an aquestes planes un
record arrencat de velles notes que
esperen un temps de calma per a passar
al llibre. Erem a darrers de 1905: en
Cambó tornava de França aon prudent-
ment havia marxat amb altres amics
al formar-se'l ministeri Moret després
d'aquells dies negres dels successos de
Novembre. Jo corria de poble en poble
per la comarca de la Selva. A l'estació
de Caldes de Malavella vaig veure an
en Cambó en el tren i vaig pujar-hi.
Llarga fou la conversa: cap a ses da-
reres, va treure's un paper de la but-
xaca i mostrant-me'l va dir-me:—No te-
nim més remei que procurar un alimen-
to de Catalunya juntant tots els par-
tis autonòmics, des dels federals als
carlins, contra el centralisme: en les
eleccions que vinguin hem de lluitar tots
junts contra els partits centralistes i l'es-
perit invasor. Si no alosem Catalu-
nya, si no despertem el sentiment ca-
talà, la nostra causa tindrà una para-
da de molts anys i serem perseguits
i escarnits i somesos. Mira: jo he
planejat una distribució de districtes...
—I m'ensenyava el paper nerviosament
dibuixat.

Pocs mesos després se feia la Soli-
daritat Catalana: al cap de setze, ob-
tenia, segellada amb la seva sang, la
gran victòria. En Cambó és un gran
previsor, un gran videt de la política.

Ara, a Falset, davant del joc pe-
rillós i partit, i els homes isolats de
la pública opinió, que no més culden
de les seves ambicions i de les seves
petiteses, que desprecien els sediments
del poble i el sacrificiament a les con-
cupiscències llurs, torna en Cambó a
parlar de Solidaritat, d'una més ampla
i més llure Solidaritat catalana contra
els partits centralistes, contra els homes
que's juguen, després de clavar-la en
creu, la causa de país.

Cal que hi comencem a pensar, per
la dignitat, per la vida de Catalunya
i per la salvació d'Espanya?

INFORMACIÓ DE LA DIADA

Ahir, diumenge, la capital del Priorat,
a l'igual que Barcelona, Girona, Tarrago-
na i Reus, va celebrar la Diada Regionalista,
per a acoblar-hi totes les personalitats que estimin el nostre
ideal, s'organitzin i puguin coope-
rar a la patriòtica campanya que com
una creuada es mou ja en tots els in-
drets de la terra catalana.

I fou una festa grandiosa, esplèndida
i encoratjadora. Superà les esperances
fins dels més optimistes. Pel nombre de
persones que hi assistiren i per la re-
presentació que tenen en aquella co-
marca, fou un dels actes més importants
celebrats a Falset. Els que encara no
han volgut declarar sa adhesió al movi-
ment regionalista no podran menys de
mostrar-se sorpresos d'aquell esclat de
opinió i declarar que era molt superi-
or a tot lo que s'havia ponderat pels
seus organitzadors.

L'arribada
El senyor Cambó sortí de Barcelona
acompanyat del diputat per Granollers
don Bonaventura Plaia, per don Rafael
Pomés i alguns altres entusiastes com-
panyes.

A Reus pujaren al tren un gran nom-
bre d'estimats companys de Tarragona,
Valls i Reus, que també anaven a la
festa. El vagó que ocupava en Cambó
quedà abarrotat, entaulant-se animades
converses sobre la festa de Falset i
sobre l'actuació regionalista en aquelles
comarques.

A l'estació de Marsà-Falset hi troba-
ren també gran nombre d'amics, en-
tre ells el veterà catalanista En Vicens
Estrem i l'entusiasta Josep Barceló,
un dels organitzadors de la Diada. Tam-
bé hi trobaren al nostre company En
Ferrán Agulló, que desde dia abans
cooperava a la millor organització de
la festa.

Després de les afectuoses salutacions
se pujà a les tartanes que hi havia pre-
parades i empergueren els dos kilò-
metres de carretera que hi ha fins a Fal-
set.

Allí havia gran expectació. Se veia que
hi passava quelcom d'extraordinari. Pels
carrers hi havia gremi i els balcons
se'ls veia engalanats amb pomells de
xamones i hermoses senyoretes que mos-
traven amb son bell somris la més cor-
dal adhesió a la festa.

A l'arribar la tartana que portava an
en Cambó el públic esclatà en un gran
aplauiment, i tothom s'hi apropà per
a saludar-lo i donar-li afectuosa benvin-
guda.

Seguit de tot aquell nombros concurs
se dirigí, entre les salutacions de tots
els qui contemplaven l'arribada, cap a
la plaça de la Quarta al local de la
societat «El Foment», associació catala-
nista, ja que per a tots els actes cor-
poratius se serveixen del propi idioma.

Allí en Vicens Estrem presentà a la
nombrosa concurrencia l'il·lustre elo-
dor regionalista, dient que's falsejats
se'n sentien orgullosos de tenir-lo en-
tre ells i de poder escoltar sa eloqüent
paraula propagadora de la santa causa
de Catalunya.

El senyor Cambó va dir que agrai-
a molt l'afectuosa rebuda que se li ha-
via fet. Digué que's regionalistes no
eren com aquells polítics que no més
visiten els pobles quan s'acosten les ele-
ccions per a demanar-los llurs vots, els
regionalistes procuren estar a tot tem-
ps en contacte amb el poble per a pre-
dicar-li els ideals catalanistes que han de
ésser la regeneració i la salvació de la
nostra terra.

A l'escoltar les nostres predicacions
estic segur que diu:—Aquests homes
poden o no anar equivocats, però són
sincers i honrats en ses predicacions—
iestic segur que a l'anar-los en haurem
deixat a Falset un bon record i han-
rem bastit un poderós baluard de les li-
bertats patries.

(Grans aplaudiments).

Sortiren després a passejar pels carrers
i a visitar els llocs més senyalats de
la vila, i a l'una de la tarda tots fe-
ren cap a l'«Artesana», lloc on es do-
na l'apat en honor del mestre Cambó.

L'apat
Fou servit en l'espaïosa sala del Teatre
L'Artesana, situada entre jardins que
proporcionaren deliciosa ombra als con-
corrents apañats als xardorsos raigs
solars que's feien sentir amb molta in-
tensitat.

Quatre taules ocupaven la platea en
tota sa extensió i a l'escaenari una altra
taula per a les persones personalitats. Al centre
de l'escenari hi havia un artístic massiu
de verdor i flors que voltava un escut
de Catalunya.

Occupava el lloc preferent l'il·lustre lea-
der de la causa de Catalunya en Fran-
cisco Cambó, en honor del qual se dona-
va l'apat.

A sos costats hi havia els senyors Vi-
cens Estrem i Ferrán de Traver, Eduard
Albafull, de Tarragona; Bonaventura
Plaia, Rafael Pomés, de Barcelona; N.
Barceló, de Capsanes; Amorós, Miró,

Batllevell, Piñol, de Tivisa; Ferré, Se-
dó, Esteve Segalà, de Reus; Cunillera,
Montoliu, Barceló, de Falset; Vidal,
de Vilanova; Bessedas, de Garcia; Mari-
món, Castellví, de Guadams; Sedó,
de Bellmunt; Guasch, de Tarragona; Sel-
va, de Valls; Enric Ciurana, Ferran
Agulló, de Barcelona.

A les llargues taules de la platea s'hi
veia distingides persones de la vila
i de la comarca, així com també en-
tusiastes representacions de la joventut
regionalista de Reus, Tarragona, Valls
i altres ciutats del Camp. Varem provar
d'apuntar noms i ja se'ns dispensarà
si en deixem algun inadvertidament.

Comensals
Falset.—Joan Seró, Andreu Pujol,
Emili Marqués, Josep Gassó Munté, Fe-
rrán de Traver, Eduard de Traver, Pau
Marquet, Vicens Estrem, Miquel Boyé,
Xavier Galcerán, Josep Olives, Ferrán
Gumbau, Salvador Estrem, Emili Miró,
Frederic Amorós, Eugeni Batllell, Xa-
vier Amorós, Andreu Palleja, August
Dívorra, Rafael Lleviana, Josep Corvelló,
Josep Bastis, Andreu Boja, Josep Just,
Faustí Barceló, Ramon Roig, Miquel
Llorens, Josep M. Llebaria, Llorens Car-
dona, August Serres, Josep Barceló,
Lluís Pedraza, Josep Puig, Francisco Puig,
Angel Estrem, Ramon Arbós, Joan Vall,
Ramon Sentís, Josep Seró, Maxim Di-
vorra, Ramon Barceló, Zacarías Solde-
vila, Ignasi Lleviana, Miquel Blasco.

Marsà.—Josep M. Seró, Ramon Mar-
torell, Ramon Martorell, fill, Lluís Mar-
torell, Joan Martorell, Albert Vendrell, Bal-
tasar Benages, Enric Colom, Joaquim
Cugat, Josep Cunillera, Antoni Cunille-
ra, Josep Colom.

Tivisa.—Antoni Borrás, Adolf Adre-
rias, Peregrí Piñol, Josep M. Rosals.

Pomera.—Josep Rabassall, Jaume
Montoliu, Eladi Simó, Francesc Rabas-
call, Francesc Simó, Jaume Jans, Jo-
sep Cabré, Antoni Borrell, B. Domé-
nech.

Capsanes.—Joan Estadella, Josep Pa-
lleja Blanch, Marián Vernet Barceló,
Ramon Castellnou Borrás.

Cornudella.—Ramon Ferrer, J. M.
Masip, J. M. Abelló, Manuel Ferrer Jo-
ver.

Bellmunt.—Josep Sedó.

Granollers.—Manuel Caballer.

Torra Fontanella.—Marcel Rofes.

Serra d'Almos.—Lluís Gené, Josep
Navas.

Garcia.—Oswald Bessedas, notari.

Torrejón.—S. Marimón.

Guadams.—Josep M. Castellví.

Montroig.—Josep Gassó Miralles.

Lloa.—Joan Grau.

Bisbal de Falset.—Francesc Franquet.

Hella Baixa.—Ramon Bellvé.

Seró.—Josep Barceló.

Barcelona.—Celestí Ramon, Rafael Po-
més, Bonaventura Plaia, diputat per Gran-
ollers; Ferrán Agulló, Emili Cantijoch,
Joan Guasch, Enric Ciurana, R.
Ballvé.

La Morera.—Joaquim Porqueres.

Reus.—Esteve Segalà, Joan Magriñà,
Marc Masó, Camil Odona, Josep Camp,
Francisco Colom, Francisco Vergés, Ja-
me Benach, Enric Bausà, Sebastià Miró,
Pere Estrada Joan March, Francisco Car-
bonell, Enric Ballvé.

Valls.—Tomàs Selva, Josep Moragas,
Tarragona.—Jaume Nadal Delhom,
Marcel Angl i Enric Bax i s. Fa va vo-
ventosa, Joan Teixidor, Josep Avila, An-
gel Rabada, Robert Guasch, alcalde;
Jaume Ballvé, Eduard Albafull, presi-
dent de la Lliga; N. Cabré, Joan Ro-
ser.

El dinar fou molt ben servit: arroç
a la milanesa, badella amb salsa, llus
a la maionesa, pollastre rostit, bescuit
glasat, formatge, fruites del temps, ga-
letes i avellaners torrades de la collita.
Vins: blanc, negre i ranci del Priorat,
campany gelat, café, licors i tabacs.

A mig dinar s'anaren presentant a les
llonges de la sala les senyores de la vila,
que eren saludades amb un esclat d'a-
plaudiments a mida que anaven entrant.

Contribuiren poderosament al major es-
plendor de l'acte, perquè totes elles cri-
daren l'atenció per sa bellesa i elegàn-
cia ciutadana en el vestir. El jovent
exterior, sa admiració obsequiant-les
amb copes de xampany, dolços i gelats.

A l'acabar el dinar la sala ja estava
atrapada de concurrencia. Ben bé hi
havia més de mil persones fretuoses
d'escoltar els parlaments dels oradors
que havien de parlar al miting.

Abans d'alsarse de taula, l'antic i en-
tusiasta catalanista en Josep Barceló va
pronunciar algunes oportunes i carinyo-
ses paraules en nom de la comissió or-
ganitzadora, oferint aquell apat a l'e-
minent elader de la causa regionalista
en Francisco Cambó, i ademés va dir-li
que quan ocupi en la política espanyo-
la el lloc de distinció que per sos ta-
lents li pertany, se recordi d'aquella
comarca del Priorat tan descuidada i
desvalguda fins ara. (Aplaudiments).

El senyor Cambó també pronuncià al-
gunes paraules per a complir un deure
d'atenció i cortesia. Se m'ha ofert aquest
apat—va dir—i si això fos un tribut
a la meua persona no l'hauria acceptat:
en mi no s'hi ha de veure més que un
home representatiu de l'ideal; jo no
sóc més que el paper d'un dels fulls del
llibre de nostres ideals.

Jo vine aquí a exposar ideals que
comparteixen amb nosaltres una gran
part dels catalans, i jo no vull ésser
més que'l guia del camí a seguir per
a arribar a l'honra i glòria de Cata-
lunya i a la prosperitat de la patria
catalana. (Grandiosos aplaudiments).

Després de pronunciats aquests breus
parlaments tothom s'alçà de la taula.
Aquestes foren cançons i la sala i
l'escaenari quedà a disposició de la gran

gentada que s'esperava als jardins per
a entrar a escoltar als oradors.

L'Orfeo de Falset
Abans hi hagué una nota altament
simpàtica i que fou un bell èxit de la
festa. Un aplec de xamones nenes i una
colla de joves, alçant artística senyera,
entrà entre picaments de mans a la sala.
Era l'Orfeo de Falset que venia a
embellir la festa regionalista entonan-
t hermoses cançons de la terra. Dirigits
pel mestre Baltasar Barceló varen can-
tar molt bé el seu himne a la senyera,
«l'emigrant», la sardana Pasqua Flo-
rida (que valgué molts aplaudiments al
tenor solista Tomàs Carreras) i l'«Him-
ne al Treball».

Totes les composicions foren sorol-
lissament aplaudides i algunes haurien si-
gut bisades si no hagués hagut de co-
mençar el miting.

El miting
La sala de «l'Artesana» s'omplí de
gorn a gorn de concurrencia, que guar-
dia una acuitat digna de la cultura que
sempre ha demostrat aquella vila. Tota
la platea, sense cadires, passadissos i
primer pis estaven plens. Les llonges
eren ocupades per distingides dames i
hermoses damiselles.

A l'escaenari hi havia la taula presi-
dencial ocupada per en Cambó i totes
les demés personalitats de Falset i de
més pobles.

L'Albafull, de Tarragona
Don Eduard Albafull, president de la
Lliga Regionalista de Tarragona, va co-
mençar l'acte fent un xardorsò elogi
de l'Orfeo de Falset que amb els seus
cants havia omplert d'harmonies i de
ideals aquell ambient. Va dir que ocupa-
va aquell lloc indegudament, perquè cir-
cumstàncies especials havien privat de
que l'Orfeo l'eminent poeta, l'Albafull
Rusinol, per al qual demanà i li fou
concedit un unànim aplaudiment.

Nosaltres—deia—venim a Falset a pre-
dicar les idees regionalistes i un dels
problemes més importants de la nostra
actuació és en aquests moments la Man-
comunitat que, nascuda fa poc temps,
avui ocupa, ja no sols l'ambient de Ca-
tunya, sinó el de tota la política es-
panyola. Crec oportú atorgar al co-
mençar aquest acte dedicar un afectuós
record als quatre presidents de les Di-
putacions catalanes que formularen les
bases de la Mancomunitat i molt espe-
cialment al mestre de tots nosaltres, a
l'eminent autor de «Nacionalitat Cata-
lana», l'Enric Prat de la Riba. (Aplau-
diments).

Don Josep Barceló va llegir una llista
de les corporacions, personalitats, i
períodes adherits a la festa.

Don Ferran Travé, de Falset
Dirigí una salutació a totes les per-
sonalitats i públic, i molt especialment
a les senyores que en aquell acte de
germanor engrandien el moviment re-
gionalista de Catalunya, del qual n'és
la pedra angular la Lliga Regionalista
de Barcelona. Dirigí grans elogis als
campeons de Catalunya que contribuï-
ren a la regeneració de la nostra ter-
ra i a fer una Espanya nova amb les
renatances nacionalistes històriques, que
prescindint de la vella política va im-
plantar l'ideal regionalista. Abominà,
entre aplaudiments, de la lluita per les
formes de govern que són causa de
l'atras d'Espanya.

Explicà el programa regionalista de
la Lliga i excità a tots a defensar-lo
en bé de la mare patria; recomanà la
unió, que és la força, que's ha de
donar la victòria cridant a son costat
a tots els homes honrats. Acabà acla-
mant a Catalunya, en lo qual el següent
tot la concurrencia. (Aplaudiments).

**En Tomàs Selva, direc-
tor de «Patria» de Valls.**
Saludà als falsetans en nom dels re-
gionalistes vallesos. Va fer, entre aplau-
diments, un xardorsò elogi den Cam-
bó i den Prat de la Riba, fent obser-
var que'l regionalisme té una diferen-
ciació amb els demés partits, no sols
d'ideal, sinó de procediments: susten-
ta una idealitat que ocupa el just mig
entrell romanticisme i el materialisme,
i el defensen uns ciutadans que treballen
per a obtenir la seva regeneració i no
esperen mandrosament un miracle que
els ho faci.

Digué que aquella diada gra de
glòria per als falsetans que tan corat-
sament se disposaven a treballar en
bé de la patria, i els animà a anar
endavant assegurant-los que sempre
estarien a son costat en les diades de
prova que se'ls presentarien en les pa-
triòtiques campanyes. (Aplaudiments).

En Josep Banús
En nom de la Joventut Regionalista
de Reus donà una abraçada de ver-
manor als de Falset. En paragrafs plens
de poesia saludà a les damiselles, sa-
legra d'aquell ressorgiment de l'ideal
regionalista entre aquelles abruptes se-
rallades de montanyes, i no dubtà que
així com d'aquell rocam s'ha fet un vi-
nyar que és la seva riquesa, també triom-
farà en la lluita pel nostre ideal, encau-
tant avui en el projecte de Mancomuni-
tat. Dirigí una salutació als presidents
de les Diputacions i als diputats i sena-
dors que han iniciat i secundat tan pa-
triòticament aquesta campanya que avui
té tota l'atenció i la cooperació de tot
Catalunya. Excità als falsetans a ajun-
tar-se a la campanya patriòtica segurs
de que entre sos més decidits companys
hi trobaran els de «La Veu del Camp»

la Joventut Regionalista de Reus. (Aplaudiments).

En Manel Ferrer i Jover, de Cornudella.

Recorda amb fruïció les Diades Regionalistes de Barcelona i Tarragona, on s'enfortiren se crencies i a se fe per l'ideal regionalista; avui és a Falset a enfortir-les, escoltant als nostres propagandistes. Diu que com agricultor no pot prescindir d'estimar la terra catalana, no pot prescindir d'estimar la personalitat i la llengua catalana. (Aplaudiments). Diu que tots els pagans han d'ésser catalanistes perquè Catalunya és la terra que contenen i els dona vida. (Molt bé).

Diu que per a fer un partit no n'hi ha prou amb un programa polític, sinó que es necessita un ideal i això s'ha de defensar. (Aplaudiments). Ajusten-vos a l'obra de la Lliga perquè és d'amor a la terra catalana. Excita als pagans a arborar la bandera catalana tot empenyent la falga, que és el símbol de l'escut de Falset i de l'ideal catalanista. (Grans aplaudiments).

En Santiago Vallvé, de Tarragona.

Diu que en Cambó per ser talens no sol és diputat per Castelló sinó de tot Catalunya. Contesta als que's dolen de que la seva ciutat no hagués entrat fins ara al moviment de la política catalana, dient que abans els calia arreglar la Casa Consistorial, netejant-la dels vicis de la vella política, i quan ho hagués fet hauria d'entrar a Catalunya. Aquesta tensió per a anar a Vilagel.

Diu que Falset i Tarragona mai han lograt que en la circumscripció es votés un diputat representant d'ells i que ja és hora de que acabin les remeses de diputats canviats des del ministeri de la Governació o imposats pel partit republicà de Reus. Creu que ha arribat l'hora de que la Lliga de Reus els ajudi en aquesta tasca ajuntant tots els vots per a triomfar com els ha assegurat en Cambó a Tarragona. Fren comiat dels falsetans per a tornar-se a veure després de la victòria i tots acoblats criden: Visca Catalunya! (Visques i aplaudiments).

En Josep Rosselló, de Reus.

Saluda als falsetans en nom de la Veu del Camp i especialment a les senyores. Digui que tot Catalunya aplaudeix la tasca regeneradora de l'organització regionalista, i que el regionalisme és l'única salvació de la nostra patria. (Aplaudiments).

En Santiago Ventosa, de la Veu de Tarragona.

Diu que l'altíssima missió de les senyores és estimar a Catalunya i fer-la estimar als homes. (Les senyores aplaudiren). Contra que les homes d'aquelles terres que han estat el rocam de aquelles montanyes fent-ne sortir aquell de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

Recorda que després de la caiguda de Barcelona i de les llibertats catalanes, nosaltres, en plena decadència, no ens cullem d'intervir en el govern que calgué en mans centralitzadores que portaven tota mena de dissorts sobre Catalunya de renom universal, posaran llur ànima valenta al servei dels ideals regionalistes.

el treball necessita col·laboració de la política; hem de fer política i governar.

A l'ocurrir s'acabà la situació política. Les Mancomunitats estan en mans de partits que no entenen què són. Si no s'aproven, pot tolerar Catalunya que siguin jocs de comares els ideals catalans? No. (Grans aclamacions).

Nostra protesta ha de fer tremolar als partits, als esquelets dels partits. Hem de pensar per aquest cas una nova Solidaritat més ampla, més clara que l'altra, amb llibertat d'ideals, però amb ferm propòsit de logar les Mancomunitats.

Jo seré el primer llavors. Però no confonguem els partits amb Espanya, per ells deshonrada. Amb la protesta ballejarem amor per a les altres regions, més debils que nosaltres. Demanar, sinó imposar-se als governs. Els districtes més forts i independents són els més favoreixuts; als demés els desprecien amb raó. (Grans aplaudiments. Visques an en Cambó i Catalunya. Ovació).

L'albafull aixeca l'acte convocant per a l'any que ve una gran assemblea a Tarragona.

(Aquest lleuger extracte del discurs de Cambó, més ampliat en les nostres edicions vincentes per a que's nostres lectors puguin fer-se càrrec de la transcendència que revestí).

La Lliga Regionalista de Falset.

En les sales del Foment, amb assistència d'una cinquantena d'adherents, i en presència del president de la Lliga de Tarragona don Antoni Albafull i del secretari general de la Lliga de Barcelona don Ferran Aguiló, va quedar constituïda dissapte al vespre la Lliga Regionalista de Falset i sa comarca.

Va aprovar-se el Reglament i va nomenar-se la futura Junta directiva, per a quan oficialment, registrat aquell al Govern civil, se constituïx definitivament.

En l'article primer del Reglament, se diu: «L'objecte de la Lliga Regionalista de Falset i sa comarca, és treballar per tots els medis legals en defensa dels interessos i en reivindicació dels drets de Catalunya fins a logar l'autonomia del poble català dintre de l'Estat espanyol».

Els vells catalanistes de Falset, que han treballat amb dalt en l'organització de les festes i en la constitució de la Lliga, han volgut fer pas a l'element jove, renunciant l'honor dels cèrrecs. La direcció de la Lliga, la tasca de la Lliga, és encomanada a la joventut falsetana. Heus-aquí la llista dels elegits, d'entre els quals s'ha de designar els president, vis-presidents, secretari i tresorer: Traver (Ferran de), Olives, Galland, Miró, Serró, Amorós, Gassó i Batlle.

Benvinguda és a la lluita la nova entitat regionalista. LA VEU DE CATALUNYA al saluda-la fa vots per a la seva vida pròspera i per a que ses campanyes sien fecundes per a la santa causa que tots defensen, com ho fa esperar l'entusiasme dels bons falsetans.

ELS PAMFLETARIS

Henri Rochefort és mort. Resta un Karl Kraus, resta un Maximilian Harden... La família dels polemistes violents no és pas extingida.—Ni com, digui lo que's vulgui, s'extingirà mai.

Canvia solament de lloc. Flor d'inquietud el pamfletari, apareix allà on l'inquietud se fa ideològica més viva.

Aquests dies heu escoltat sovint l'afirmació que Rochefort era ja un anacronisme. No era, millor, un desplaçat? La Zukunfts de Harden valia prou a Lanterner. Però així una Lanterner fóra avui necessàriament a França: qualcom d'epissidic i desprovist d'influència. Així si no's reduïa a una simple fulla de xantatge—el poder de la Zukunfts creix d'any en any en el món germànic, així en l'esperit públic, com en l'ambient literari, com dins les mateixes esferes oficials.

Bé és veritat que la curiositat de Harden és més múltiple, que la seva espiritualitat té un contingut més ric. Imposició del teatre modern, defensa i victòria de la pintura impresionista, propaganda per les gracies franceses contra les esquerries d'un germanisme gelós, formació i sosteniment èpics de llegenda bismarkiana, contra els minvaments de la cortisana tradició, vots al ple dels liberals de Berlín ha menat bona guerra, i a l'èxit de les quals en bona part ha contribuït. Lo polític quotidià, l'epissidic partidista, el procés famós i tot, han estat, dins això, coses fins a cert punt secundaries.

Una altra diferència, que aquesta potge al que senyala l'època d'antany. Rochefort era un individualista, un solisme, sense disciplina, sense companyia possible, incapaç de combatre dins un exercit regular. Ni solament pogué soportar a son costat, per a l'anti-semitisme, un Graumont.—Maximilian Harden ha fet, al revés, de la seva revista, un lloc de bona companyia i bon col·laboració, ha acompanyat, s'ha deixat acompanyar, ha acollit energies de tot arreu, fins les estrangeres—i, sobretot, les estrangeres—i ha sabut lligar-les amb traca en les obres en que tenia posat el cor.

Bé és veritat que Maximilian Harden té l'entremaliadura d'un bon jueu.

XXIIUS.

Després d'haver firmat en el llibre de honor de l'Institut, començà la visita oficial, recorrent, acompanyat dels catedràtics que li donaven detalls de cada una de les sales visitades, els departaments de Juntes, les sales del Consell, Doctoral i el Paranimf; els museus i laboratoris de la Facultat de Ciències, la Biblioteca Provincial i Universitària, les Aules i Biblioteques de les Facultats de Dret i Filosofia i Lletres, i per fi, l'Escola d'Enginyers, quedant d'algunes coses, com de la magnificència de la Biblioteca, les aules i les sales, immillorablement impressionat, lamentant les deficiències que a moltes altres s'hi noten, degut a l'insuficiència de consignació.

S'ha donat hora a arribar el governador civil, que acompanya al seu hostatge al ministre, després de despedir-se aquest del personal de l'Institut.

La visita acabà a la una de la tarde.

Sessió de clausura de l'Assemblea de Doctors i Llicenciats.

La sessió de Clausura de l'Assemblea de Doctors i Llicenciats en Ciències i Filosofia i Lletres, principal motiu del viatge a Barcelona del ministre, començà a tres quarts de cinc, en el Paranimf de l'Institut.

Occupa la presidència el senyor Ruiz Giménez, que lliga la banda d'Alfons XII i algunes condecoracions, tenint a la seva dreta al capità general, de mitja gala, a l'Alcalde senyor Collado, al senyor Pujol i als senyors Pérez i García Arista; i a l'esquerra al Rector de l'Institut, al president de l'Assemblea senyor Prats, al canonge doctor Puig i el delegat d'Hisenda senyor Eulate. Començada la sessió arribaren el president i fiscal de l'Audiència.

El treball necessita col·laboració de la política; hem de fer política i governar.

A l'ocurrir s'acabà la situació política. Les Mancomunitats estan en mans de partits que no entenen què són. Si no s'aproven, pot tolerar Catalunya que siguin jocs de comares els ideals catalans? No. (Grans aclamacions).

Nostra protesta ha de fer tremolar als partits, als esquelets dels partits. Hem de pensar per aquest cas una nova Solidaritat més ampla, més clara que l'altra, amb llibertat d'ideals, però amb ferm propòsit de logar les Mancomunitats.

Jo seré el primer llavors. Però no confonguem els partits amb Espanya, per ells deshonrada. Amb la protesta ballejarem amor per a les altres regions, més debils que nosaltres. Demanar, sinó imposar-se als governs. Els districtes més forts i independents són els més favoreixuts; als demés els desprecien amb raó. (Grans aplaudiments. Visques an en Cambó i Catalunya. Ovació).

L'albafull aixeca l'acte convocant per a l'any que ve una gran assemblea a Tarragona.

(Aquest lleuger extracte del discurs de Cambó, més ampliat en les nostres edicions vincentes per a que's nostres lectors puguin fer-se càrrec de la transcendència que revestí).

La Lliga Regionalista de Falset.

En les sales del Foment, amb assistència d'una cinquantena d'adherents, i en presència del president de la Lliga de Tarragona don Antoni Albafull i del secretari general de la Lliga de Barcelona don Ferran Aguiló, va quedar constituïda dissapte al vespre la Lliga Regionalista de Falset i sa comarca.

Va aprovar-se el Reglament i va nomenar-se la futura Junta directiva, per a quan oficialment, registrat aquell al Govern civil, se constituïx definitivament.

En l'article primer del Reglament, se diu: «L'objecte de la Lliga Regionalista de Falset i sa comarca, és treballar per tots els medis legals en defensa dels interessos i en reivindicació dels drets de Catalunya fins a logar l'autonomia del poble català dintre de l'Estat espanyol».

Els vells catalanistes de Falset, que han treballat amb dalt en l'organització de les festes i en la constitució de la Lliga, han volgut fer pas a l'element jove, renunciant l'honor dels cèrrecs. La direcció de la Lliga, la tasca de la Lliga, és encomanada a la joventut falsetana. Heus-aquí la llista dels elegits, d'entre els quals s'ha de designar els president, vis-presidents, secretari i tresorer: Traver (Ferran de), Olives, Galland, Miró, Serró, Amorós, Gassó i Batlle.

Benvinguda és a la lluita la nova entitat regionalista. LA VEU DE CATALUNYA al saluda-la fa vots per a la seva vida pròspera i per a que ses campanyes sien fecundes per a la santa causa que tots defensen, com ho fa esperar l'entusiasme dels bons falsetans.

ELS PAMFLETARIS

Henri Rochefort és mort. Resta un Karl Kraus, resta un Maximilian Harden... La família dels polemistes violents no és pas extingida.—Ni com, digui lo que's vulgui, s'extingirà mai.

Canvia solament de lloc. Flor d'inquietud el pamfletari, apareix allà on l'inquietud se fa ideològica més viva.

Aquests dies heu escoltat sovint l'afirmació que Rochefort era ja un anacronisme. No era, millor, un desplaçat? La Zukunfts de Harden valia prou a Lanterner. Però així una Lanterner fóra avui necessàriament a França: qualcom d'epissidic i desprovist d'influència. Així si no's reduïa a una simple fulla de xantatge—el poder de la Zukunfts creix d'any en any en el món germànic, així en l'esperit públic, com en l'ambient literari, com dins les mateixes esferes oficials.

Bé és veritat que la curiositat de Harden és més múltiple, que la seva espiritualitat té un contingut més ric. Imposició del teatre modern, defensa i victòria de la pintura impresionista, propaganda per les gracies franceses contra les esquerries d'un germanisme gelós, formació i sosteniment èpics de llegenda bismarkiana, contra els minvaments de la cortisana tradició, vots al ple dels liberals de Berlín ha menat bona guerra, i a l'èxit de les quals en bona part ha contribuït. Lo polític quotidià, l'epissidic partidista, el procés famós i tot, han estat, dins això, coses fins a cert punt secundaries.

Una altra diferència, que aquesta potge al que senyala l'època d'antany. Rochefort era un individualista, un solisme, sense disciplina, sense companyia possible, incapaç de combatre dins un exercit regular. Ni solament pogué soportar a son costat, per a l'anti-semitisme, un Graumont.—Maximilian Harden ha fet, al revés, de la seva revista, un lloc de bona companyia i bon col·laboració, ha acompanyat, s'ha deixat acompanyar, ha acollit energies de tot arreu, fins les estrangeres—i, sobretot, les estrangeres—i ha sabut lligar-les amb traca en les obres en que tenia posat el cor.

Bé és veritat que Maximilian Harden té l'entremaliadura d'un bon jueu.

XXIIUS.

Després d'haver firmat en el llibre de honor de l'Institut, començà la visita oficial, recorrent, acompanyat dels catedràtics que li donaven detalls de cada una de les sales visitades, els departaments de Juntes, les sales del Consell, Doctoral i el Paranimf; els museus i laboratoris de la Facultat de Ciències, la Biblioteca Provincial i Universitària, les Aules i Biblioteques de les Facultats de Dret i Filosofia i Lletres, i per fi, l'Escola d'Enginyers, quedant d'algunes coses, com de la magnificència de la Biblioteca, les aules i les sales, immillorablement impressionat, lamentant les deficiències que a moltes altres s'hi noten, degut a l'insuficiència de consignació.

S'ha donat hora a arribar el governador civil, que acompanya al seu hostatge al ministre, després de despedir-se aquest del personal de l'Institut.

La visita acabà a la una de la tarde.

Sessió de clausura de l'Assemblea de Doctors i Llicenciats.

La sessió de Clausura de l'Assemblea de Doctors i Llicenciats en Ciències i Filosofia i Lletres, principal motiu del viatge a Barcelona del ministre, començà a tres quarts de cinc, en el Paranimf de l'Institut.

Occupa la presidència el senyor Ruiz Giménez, que lliga la banda d'Alfons XII i algunes condecoracions, tenint a la seva dreta al capità general, de mitja gala, a l'Alcalde senyor Collado, al senyor Pujol i als senyors Pérez i García Arista; i a l'esquerra al Rector de l'Institut, al president de l'Assemblea senyor Prats, al canonge doctor Puig i el delegat d'Hisenda senyor Eulate. Començada la sessió arribaren el president i fiscal de l'Audiència.

El treball necessita col·laboració de la política; hem de fer política i governar.

A l'ocurrir s'acabà la situació política. Les Mancomunitats estan en mans de partits que no entenen què són. Si no s'aproven, pot tolerar Catalunya que siguin jocs de comares els ideals catalans? No. (Grans aclamacions).

Nostra protesta ha de fer tremolar als partits, als esquelets dels partits. Hem de pensar per aquest cas una nova Solidaritat més ampla, més clara que l'altra, amb llibertat d'ideals, però amb ferm propòsit de logar les Mancomunitats.

Jo seré el primer llavors. Però no confonguem els partits amb Espanya, per ells deshonrada. Amb la protesta ballejarem amor per a les altres regions, més debils que nosaltres. Demanar, sinó imposar-se als governs. Els districtes més forts i independents són els més favoreixuts; als demés els desprecien amb raó. (Grans aplaudiments. Visques an en Cambó i Catalunya. Ovació).

L'albafull aixeca l'acte convocant per a l'any que ve una gran assemblea a Tarragona.

(Aquest lleuger extracte del discurs de Cambó, més ampliat en les nostres edicions vincentes per a que's nostres lectors puguin fer-se càrrec de la transcendència que revestí).

La Lliga Regionalista de Falset.

En les sales del Foment, amb assistència d'una cinquantena d'adherents, i en presència del president de la Lliga de Tarragona don Antoni Albafull i del secretari general de la Lliga de Barcelona don Ferran Aguiló, va quedar constituïda dissapte al vespre la Lliga Regionalista de Falset i sa comarca.

Va aprovar-se el Reglament i va nomenar-se la futura Junta directiva, per a quan oficialment, registrat aquell al Govern civil, se constituïx definitivament.

En l'article primer del Reglament, se diu: «L'objecte de la Lliga Regionalista de Falset i sa comarca, és treballar per tots els medis legals en defensa dels interessos i en reivindicació dels drets de Catalunya fins a logar l'autonomia del poble català dintre de l'Estat espanyol».

Els vells catalanistes de Falset, que han treballat amb dalt en l'organització de les festes i en la constitució de la Lliga, han volgut fer pas a l'element jove, renunciant l'honor dels cèrrecs. La direcció de la Lliga, la tasca de la Lliga, és encomanada a la joventut falsetana. Heus-aquí la llista dels elegits, d'entre els quals s'ha de designar els president, vis-presidents, secretari i tresorer: Traver (Ferran de), Olives, Galland, Miró, Serró, Amorós, Gassó i Batlle.

Benvinguda és a la lluita la nova entitat regionalista. LA VEU DE CATALUNYA al saluda-la fa vots per a la seva vida pròspera i per a que ses campanyes sien fecundes per a la santa causa que tots defensen, com ho fa esperar l'entusiasme dels bons falsetans.

ELS PAMFLETARIS

Henri Rochefort és mort. Resta un Karl Kraus, resta un Maximilian Harden... La família dels polemistes violents no és pas extingida.—Ni com, digui lo que's vulgui, s'extingirà mai.

Canvia solament de lloc. Flor d'inquietud el pamfletari, apareix allà on l'inquietud se fa ideològica més viva.

Aquests dies heu escoltat sovint l'afirmació que Rochefort era ja un anacronisme. No era, millor, un desplaçat? La Zukunfts de Harden valia prou a Lanterner. Però així una Lanterner fóra avui necessàriament a França: qualcom d'epissidic i desprovist d'influència. Així si no's reduïa a una simple fulla de xantatge—el poder de la Zukunfts creix d'any en any en el món germànic, així en l'esperit públic, com en l'ambient literari, com dins les mateixes esferes oficials.

Bé és veritat que la curiositat de Harden és més múltiple, que la seva espiritualitat té un contingut més ric. Imposició del teatre modern, defensa i victòria de la pintura impresionista, propaganda per les gracies franceses contra les esquerries d'un germanisme gelós, formació i sosteniment èpics de llegenda bismarkiana, contra els minvaments de la cortisana tradició, vots al ple dels liberals de Berlín ha menat bona guerra, i a l'èxit de les quals en bona part ha contribuït. Lo polític quotidià, l'epissidic partidista, el procés famós i tot, han estat, dins això, coses fins a cert punt secundaries.

Una altra diferència, que aquesta potge al que senyala l'època d'antany. Rochefort era un individualista, un solisme, sense disciplina, sense companyia possible, incapaç de combatre dins un exercit regular. Ni solament pogué soportar a son costat, per a l'anti-semitisme, un Graumont.—Maximilian Harden ha fet, al revés, de la seva revista, un lloc de bona companyia i bon col·laboració, ha acompanyat, s'ha deixat acompanyar, ha acollit energies de tot arreu, fins les estrangeres—i, sobretot, les estrangeres—i ha sabut lligar-les amb traca en les obres en que tenia posat el cor.

Bé és veritat que Maximilian Harden té l'entremaliadura d'un bon jueu.

XXIIUS.

Després d'haver firmat en el llibre de honor de l'Institut, començà la visita oficial, recorrent, acompanyat dels catedràtics que li donaven detalls de cada una de les sales visitades, els departaments de Juntes, les sales del Consell, Doctoral i el Paranimf; els museus i laboratoris de la Facultat de Ciències, la Biblioteca Provincial i Universitària, les Aules i Biblioteques de les Facultats de Dret i Filosofia i Lletres, i per fi, l'Escola d'Enginyers, quedant d'algunes coses, com de la magnificència de la Biblioteca, les aules i les sales, immillorablement impressionat, lamentant les deficiències que a moltes altres s'hi noten, degut a l'insuficiència de consignació.

S'ha donat hora a arribar el governador civil, que acompanya al seu hostatge al ministre, després de despedir-se aquest del personal de l'Institut.

La visita acabà a la una de la tarde.

Sessió de clausura de l'Assemblea de Doctors i Llicenciats.

La sessió de Clausura de l'Assemblea de Doctors i Llicenciats en Ciències i Filosofia i Lletres, principal motiu del viatge a Barcelona del ministre, començà a tres quarts de cinc, en el Paranimf de l'Institut.

Occupa la presidència el senyor Ruiz Giménez, que lliga la banda d'Alfons XII i algunes condecoracions, tenint a la seva dreta al capità general, de mitja gala, a l'Alcalde senyor Collado, al senyor Pujol i als senyors Pérez i García Arista; i a l'esquerra al Rector de l'Institut, al president de l'Assemblea senyor Prats, al canonge doctor Puig i el delegat d'Hisenda senyor Eulate. Començada la sessió arribaren el president i fiscal de l'Audiència.

El treball necessita col·laboració de la política; hem de fer política i governar.

A l'ocurrir s'acabà la situació política. Les Mancomunitats estan en mans de partits que no entenen què són. Si no s'aproven, pot tolerar Catalunya que siguin jocs de comares els ideals catalans? No. (Grans aclamacions).

Nostra protesta ha de fer tremolar als partits, als esquelets dels partits. Hem de pensar per aquest cas una nova Solidaritat més ampla, més clara que l'altra, amb llibertat d'ideals, però amb ferm propòsit de logar les Mancomunitats.

Jo seré el primer llavors. Però no confonguem els partits amb Espanya, per ells des

Fulla Agrícola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país y extranger, notícies útils i demés d'interès pera la pagesia catalana

340

Actualitats

El tractat de Comerç amb França. La resposta d'Alemanya

III i darrer

Desgracia grossa fou per Espanya la pèrdua de les vinyes de pansa per l'invasió filloxèrica, car els francesos, aleshores perquè els convenia, concorden un tractat que denunciaren quan creueren haver de protegir la llur viticultura.

Per aquell temps tenien els francesos saguntada encara la ferida oberta per la Prússia i rompudes les seves relacions comercials; foren nosaltres els intermediaris per a facilitar al comerç de vi francès lo que li mancava. L'alcohol industrial alemany arribava a carregaments a Espanya; i un cop aquí, els representants de les cases franceses, i les mateixes cases franceses que aquí s'establiren, no tenien mirament de cap mena per a fer-ne de cada bocoi d'alcohol deu, dotze o més d'un líquid que anomenaven «vi d'Espanya». Això no vol dir que per a disfressar aquesta mixtura no comessin molt de vi i que paguessin prou o massa bé, segons lo que's convenia.

Resultat d'això, que nostres veïns coregueren totes nostres comarques vitícoles i perseguiren els tipus de vins de grossa capa o color, feréstecs i de molt extracte, i com que's pagaven prou car, el país, atont a lo que de moment semblava convenient, arrencà vinyes o bé les replantà i empetlà de cepa que produïssin lo que els francesos compraven i els aconsellaven. Així veíem desaparèixer moltes vinyes de garnata i d'altres varietats fines; i els tobals, murviedros, tintorers, etc. els substituïren per a donar gust als francesos; i quan fou denunciat el tractat, quan estava la vinya en plena producció, sense poder donar-li sortida, tinguerem d'utilitzar aquells vins per a la producció d'alcohol vinic, ans que llençar-lo riera avall.

Els nostres vinyaters no's preocuparen llavors de perseguir el gros frau que a nostres espalles se feia ja que amb tot i això encara's pagava'l vi entre'l 6 i 8 duros; i lo més estrany—els zelosos vigilers, impassibles, presenciant l'invasió d'alcohol alemany tenint que amb franquicia de Duana entrava a França—; records de tot allò no'n queda res; records d'aquella època que passa com un onomat i que deixa, com tot lo que no té fonament, el més grós desengany.

Per a que's vegi lo que's falsificadors espanyols hem fet per a que'l vi francès conservés son rang i de cop i volta no tingués de variat els tipus, que's perdien quan la filloxera invadia les seves vinyes, aquí estan, per vergonya de tots els patriotes, els dipòsits francs de Passages (1), creats sols i exclusivament per agermanar el vi francès i l'espanyol i conservar el crèdit de les marques franceses, com si nosaltres sols no poguessim fer-ho i tinguéssim de demanar auxili als nostres veïns.

Ara, que tenim vins al gust del comerç francès, i no té d'estrany que molts dels nostres vinyaters girin els ulls vers França implorant protecció. Això no hauria sigut si haguessim nosaltres estudiat el problema i no's haguessim enlluernat l'or francès que de sobte entrà en nostra casa, brindant-ho a filloxera posat terme a aquella Xauxa, tenint aplicada la falla de la cigala i la forma, i quan després de França entrà a Espanya, anaren tan a les palpetes al replantar, que també foren tributaris de França, pagant Catalunya especialment els plats trencats.

Els errors se paguen cars, i si la reputació i l'empelt de la vinya s'hagués procurat fer que produís vins de taula fins i de condició, en lloc de fer vi de escoupages, avui podríem riure dels francesos, puix el nostre vi no seria «vi exòtic i de escoupages», sinó que podria anar a tot arreu del món, amb marca pròpia, sense necessitat de servir per tapar els defectes d'altres vins, que'l nostre fa ser potables.

Benauradament, el bon sentit se va imposar i tots aleshores treballen per això. Molt encara resta i si's nostres estadistes (?) tinguessin visió de la realitat positiva restarien callats i no farien mal a ningú enronant massa.

La pau del món depèn avui de l'expansió comercial de les nacions; i en cada que's predica la pau, la guerra sorda existeix i aquesta guerra no's fa sols amb les armes; la diplomàcia té fusells que si no fan tan mal maten per la fam.

Ha sigut prou que nostre primer ministre hagi parlat d'un tractat de comerç, perquè un altre país hagi respost amb una amenaça de guerra de tarifes dispendiosa amb noms d'impostos de circulació, d'impostos interns i trabes als nostres vins.

Jo no he pogut menys d'enrogrir-me de vergonya al veure ser Espanya joquina de les poderoses nacions, que desde París o Berlín fan moure els seus ressorts i fins els tribunals de nostre país per a perseguir un frau que existeix sols dins el magí dels funcionaris, un bon xic massa zelosos del compliment del seu deure, puix cop acostumats a veure i saber que cosa és vi o infuils per altri, per tot veuen vi aigualat i falsificat i molt més si procedeix d'Espanya, i no veuen o no volen veure lo que se'n fa dels milers de bocans de raima que quasi amb franquicia de Duana entren en els seus respectius països.

Els vins d'Espanya per tot arreu troba entrecabes, posats pels uns o pels altres i també pels mateixos espanyols qui tots aleshores fan guerra, mentre la primera matèria, el raim, sense necessitat de cap tractat de comerç, té entrada arreu.

Frància fins fa poc ha influït en tots els països als qui Espanya envia vi per a que modifiquessin, d'acord amb la constitució analítica de llurs vins, les lleis i reglaments de Duana per a d'aquesta manera apoderar-se dels mercats espanyols. Avui ja és l'Alemanya la que ensenya als

químics enòlegs de tot el món i imposa lleis i reglaments.

Res tenim, doncs, d'agrair ni als uns ni als altres. França produeix prou massa per a fer-hi un tractat a base de vi Alemany, que comença ja a ésser un bon mercat consumidor de vi i molt més de raim, per rancúnia a França voldria barrar-nos el pas, i això s'hauria conseguit si la lletra dels tractats no l'hagués obligat, reventant-se de nostra actual Entente amb la França, amb trabes que cada dia fan impossible la nostra exportació vinícola. (Que tenim de fer?)

Per acabar aquest prou llarg treball, jo voldria que parlessin tots quins sapiguessin, que les entitats i particulars, tots, intervinguessin en donar la orientació que té de pendre'l Govern, si no volem que faci lo de sempre, un pasteleig a les espalles del país, del qual no hauríem de queixar-nos, per nostra habitual passivitat i en lloc de protestar de que's alemanys facin això o els francesos allò altre, molt millor seria que estudiéssim bé'l problema i mentre tant tanquessim amb pauc i clau la boca del senyor comte de Romanones per a no donar motiu que se's declarassin fossin una arma que esgríssim els nostres amics els alemanys francesos i els integrèssim i meticuosos alemanys per a tots ple-gats sitiar-nos per fam.

J. GUILERA VILLARREAL.

La futura crisi del vi

Un periòdic navarro recull un article publicat a un periòdic de Valladolid en que's fa esment de la temible invasió de vins d'Argèria i Amèrica. So lleixen en dit article lo següent:

«Cuarenta millones de vides» son las que cruzan ya el Mediterráneo para repoblar aquellas tierras argelinas, y esas vides, unidas a los viveros existentes allí, cuántas hectáreas habrán cubierto de cultivo?

«No se puede, ante los números, ocultar un temor que muy pronto tendrá que ser efectivo; destellos de él son las exportaciones que California ha hecho a Italia, las que Australia hace a Inglaterra y a la producción de la provincia de Mendoza en Buenos Aires, que se eleva a dos millones de bordalesas. «Elegamos estos hechos presentes y pongamos cada uno de nuestra parte lo que a medida de nuestras fuerzas podamos, porque la verdadera catástrofe en el vinado y su positivo peligro radican en las grandes producciones que se acercan».

Copiat això, afegeix el periòdic navarro:

«Todo eso es una gran verdad, porque en Argelia se están criando unos inmensos viñedos capaces de dar cuatro veces más vino que hasta hoy. «Del mismo Navarro salieron el año pasado miles y miles de injertos comprados por comerciantes catalanes para llevarlos a las tierras de Argelia, y como nos decía un agricultor de la Ribera, estamos afilando ahora el cuchillo que nos ha de matar».

Don Marián Arasate, president de l'Associació de Viticultors de Navarra, ha condemnat tals pessimismes, afirmant que la crisi del vi serà salvada, mitjançant que s'elabori bé i barato, que se suprimeixi l'intermediari i que s'obtinguin bons tractats de comerç; però el periòdic navarro afirma que s'ha d'esperar la realització d'aquells remeis la crisi vindrà i aixafarà als viticultors.

Libres

La obra en Catalunya, en la ciudad y en el campo, per don Josep Elias de Molins.

Hi ha qüestions socials obreres que criden l'atenció de governs i públic, perquè's manifesten sovint; n'hi ha, en canvi, altres que passen poc menys despercebudes perquè apareixen en forma humil i silenciosa; tal succeeix generalment amb la trista situació en que generalment se troba la dona obrera.

Cal preocupar-se'n fonament de la situació de la dona obrera, lo mateix de la que treballa en taller que a casa seva, en el camp que a la ciutat. I no n'hi ha prou de l'acció legislativa; se fa precisa la intervenció privada, d'aquelles persones que per sa posició social i altres circumstàncies «sabem», «deuen» i «podem» preocupar-se'n, especialment les seinyores, que tan bé complexen moltes d'elles els devers de caritat amb el pròxim, però cuidant-se poc generalment a Catalunya, gràcies al peculiar costum. Cal organitzar les obreres que pateixen aïllades tota llei de calamitats i aplegar-les amb caràcter professional per ajudar-se mutualment i defensar lleítims drets.

Així parla don Josep Elias de Molins en el próleg de sa magnífica obra, estudiant la condició de la obrera en la ciutat i en el camp, describint quadres desoladors de misèria i de dissolució social. Atretres pel salari se llenen les dones cap a la indústria, principalment a la tèxtil, i moltes són els que's miren indiferents aquesta absorció de la dona pels centres industrials, sense pensar que cada dona perduda pel camp és una llar que s'extingeix, una família que deixa de formar-se.

Però en pitjor situació encara sol trobar-se la dona de ciutat, quan practica el treball a domicili, que's presta a més abusos, apart de les malísimes condicions higièniques de les vides; an aquest efecte, l'autor aporta tals dades estadístics recollits per ell, pel Museu Social i per l'Acció Social Popular, sense que puguin curar més que una petita part del mal aquestes institucions i altres també molt benemerèdies que l'autor estudia, de caràcter social i benèfic, que funcionen en aquesta ciutat i altres punts.

No està tan malament com a ciutat, la dona obrera al camp, principalment a Catalunya, gràcies al peculiar costum de ser de la família rural i als contractes d'exploatació de les terres. La masoveria és una institució il·la-

ble; però ella sol ser llevor moltes vegades de noies que abandonen les feines camperoles per anar a ciutat. Si la dona no's mou del camp, no és obrera més que accidentalment, o sigui en les èpoques de recollida dels fruits, exceptuant comarques pobres en que, com en altres països, s'ha d'ocupar en tasques impropies del seu sexe; però, generalment, la condició de la dona a pagès deixa molt que desitjar.

Es de tot punt precís, per lo tant, crear la petita indústria agrícola que retingui a la dona a la seva llar pagesa, donant la deguda retribució a son treball; és necessari reintegrar o dirigir la dona al camp, i el medi més eficaç, segons el senyor Elias de Molins, és el Patronat, secundat per l'Estat, Diputacions i Ajuntaments, que estimulen el treball de la dona pagesa.

Inscripció d'aprofitaments d'aigües públiques

Estat dels aprofitaments d'aigües públiques per a usos agrícoles. - Obligació d'inscripció. - Estat dels Registres d'aigües. - Disposicions que la faciliten. - Recents disposicions que la fan ineludible. - Gravíssima Jurisprudència del Tribunal Suprem. - Tasca de les societats agrícoles

Les organitzacions dels aprofitaments d'aigües públiques per a usos agrícoles (que ho són tots els importants), en quant no constitueixen grans obres en les que ha tingut d'intervenir l'Estat en una o altra forma, són generalment molt rudimentaries, no tenint més norma que l'escriptura de concòrdia feta al convenir-se'ls propietaris per a començar les obres. Dites escriptures acostumen a ésser documents en extrem lacònics i sobre tot no s'hi estableix en elles la manera de decidir les qüestions que's presenten de tal forma que per qualsevol acte, sigui de reparació o millora en les obres de l'aprofitament o de distribució de l'aigua o resolució de conflictes que's presentin, és indispensable l'acord de tots els propietaris, bastant que un sol s'hi oposi o no vulgui contribuir-hi, per a que la solució proposada pels demés propietaris no passi avant.

Ademés, els drets dels propietaris de l'aigua, drets d'aprofitament de l'aigua o de l'Estat o de la prescripció per la possessió de més de vint anys, no consten enlloc, o tot lo més en les antigues comptadures d'Hipotecas sense que ningú s'hagi cuidat de passar les inscripcions als moderns Registres de la Propietat.

Aquest estat de desorganització en els temps moderns en que tan utilitzada és l'aigua, produeix una sèrie de dificultats per a l'utilització del total del cabal d'aigua dels nostres rius i rieres, sobre tot de les soterrànies, que són les més abundants.

L'Estat espanyol, de temps, ha volgut posar-hi remei an aquest desorganització, i en la llei d'aigües de 19 de juny de 1879 va establir les condicions de regants amb els seus Sindicats i Jurats de Regadiu, els avantatges de les quals no han estat prou aprofitats pels propietaris, ja que, formant una entitat regulada per la llei, lo que acordi la majoria dels propietaris constituïts en comunitat, és obligatori per a tots, fet impossible que els discòls i notats, que per tot arreu n'hi ha, impedeixin les millores convenients i els conflictes que dintre la comunitat surtin tenen l'orgue que's pot resoldre.

Per a solucionar el problema dels nous aprofitaments, se varen publicar les instruccions de 3 i 14 de juny de 1883 que regulen la manera de demanar les concessions d'aigües, impedint que seguin del més aviat ocupant, i per a donar publicitat an els drets dels usuaris i sapiguer l'Estat l'existència de tals drets, lo qual és necessari per a poder donar o negar les concessions que se li demanin, se va dictar el Reial Decret de 12 d'abril de 1901, establint en els Governos de província, registres d'aprofitament d'aigües públiques.

En l'article 1.º de dita disposició, se diu que, un cop formalitzats els Registres, se considerarà com abusat tot aprofitament que no estigui inscrit.

Per a demanar l'inscripció de l'article 3 va fixar un plaço de tres mesos.

Aleshores els propietaris se varen afanyar a presentar les instances demanant inscripció, però's varen presentar sense justificació de cap mena, va fallar aleshores que alguna entitat competent i prestigiosa encarregés aquell treball, i així va resultar gairebé del tot inútil, car les quefatures d'obres públiques varen haver d'enviar als propietaris unes providències que dictaven en dits expedients, fixant un plaço de 30 dies per a justificar els seus drets, i com que gairebé tothom va al·legar les antigues concessions del Reial Patrimoni, si s'hagués tingut que completar la documentació partint d'aquella base s'havia de justificar documentalment la successió en la finca desde aquella data fins avui, presentant tots els documents de les transmissions de la finca, feina cara, engorrosa i difícil donada la recança dels propietaris a deixar els seus documents a l'administració.

Gairebé tothom va optar per no fer més i així va quedar.

Els pocs que, per tenir concessions modernes o per altres causes, varen justificar el seu dret, varen trobar un nou entrebanc al tenir que justificar el cabal d'aigua de que disfrutaven, ja que en els títols antics no hi consta o bé es deia que és tota la del riu o riera d'on l'aigua es pren, i com que segons l'article 148 de la Llei d'Aigües, el dret a la part d'aigua no aprofitada va caducar passats 20 anys, després de la publicació de la primera Llei d'Aigües que és de 3 d'agost de 1886, és precis determinar quin és el cabal aprofitat; determinació que correspon a les Divisions Hidràuliques, per a qual feina se devengaren dietes que representaven sempre quantitats de relativa importància.

Tot això va fer que els Registres quedaren per a fer, de tal manera que, després de 12 anys d'existència, en el Registre del Govern civil de Barcelona hi ha tals sols dissetes vintuita inscripcions. Els moderns conflictes respecte a aprofitaments d'aigües nascuts dels projectes de proveïment de les grans ciutats, o de grans explotacions indus-

trials, han fet veure als propietaris que's trobaven en situació perillosa fora de la llei, en quant no tenien inscrites les seves aigües, i s'han desvetllat i s'han intentat molts expedients, que estan en tramitació; i per altra part l'Estat ha facilitat l'inscripció, car ampliant la R. O. de 12 de març de 1912 admet els expedients possessors per a fer la inscripció i les Divisions Hidràuliques fan les determinacions del cabal a càrrec de l'Estat que fixa cada any una quantitat per a aquest objecte.

Hi ha la dificultat de que estem fora de plaço per a demanar l'inscripció, ja que ha acabat el que concedí el R. D. de 1901.

El Govern, per a solucionar el conflicte, concedeix uns plaços de trenta dies als qui el demanen, publicant per cada cas una R. O.

Això constitueix un perill molt gros per a la propietat, perquè aquesta faigut, els drets dels propietaris, en qualsevol moment, deixant el Govern de donar nous plaços; i els perjudicats serien desde aquell moment incalculables. La magnitud del desastre per a la propietat, fa esperar que no hi haurà cap Govern que vulgui adquirir tal responsabilitat. Mes el perill existeix. S'ha de tenir present que hi ha molts elements que treballen en contra de la propietat de regadiu per a progreir aquells projectes i empreses de que abans parlava, i així, a instances de la Cambra Industrial de Barcelona, se va dictar la R. O. de 23 de juny d'aquest any, en la que's mana als governadors que desvel·lin el zel dels aprofitaments abusius, fent incloure a la guardia civil. En algunes províncies, autòntics Barcelona, el Govern civil va dictar una disposició, tractant el Govern de 26 d'abril, manant als alcaldes que envienessin una relació dels aprofitaments del terme, per a poder fer la declaració d'abusius; avui impossible si no hi ha alguna denuncia especial, perquè no obren en les oficines de l'Estat relacions dels aprofitaments d'aigües públiques.

Com si aquestes disposicions fossin poc perill per a la propietat, ha vingut el Tribunal Suprem i ha fet aplicacions de l'article 7 del R. D. de 21 d'abril de 1903, declarant abusius els aprofitaments no inscrits i que els que's troben en tal cas no poden defensar els seus drets per la via contenciosa-administrativa.

La primera sentència en aquest sentit és de 17 d'octubre de 1910, seguint després la de 25 de setembre de 1911 i actualment està pendent de resolució en la Sala tercera del Tribunal Suprem, aquesta mateixa qüestió, amb la variant de que defensa els seus drets una comunitat de regants, amb ordenances aprovades de R. O. i tenint els drets de l'ingrés per contribució, i l'Estat, negat personalitat a dita comunitat el fiscal ha sostingut el mateix criteri en el Tribunal Suprem.

L'inscripció és, doncs, una obligació més que pesa sobre la propietat i que avui és ineludible, ocasionant despeses i molesties per als propietaris, que si no tenen concessions modernes, o bé inscrites els seus drets a les aigües en el Registre de la Propietat, hauran de encarregar expedients possessors, referents a l'ús d'elles durant els darrers vint anys. És una qüestió de la que les societats agrícoles s'han de ocupar i en la que poden fer un gran bé a la propietat, complint la finalitat per a que han sigut creades.

L'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, capdavanter sempre que de l'ajuda de la propietat se tracta, i la Federació Agrícola Catalana-Balear s'ocupen ja d'aquesta qüestió i properament se demanarà al Govern un plaço general per a l'inscripció que eviti durant una temporada la necessitat de la concessió de plaços especials per cada propietari i el perill de que deixin de donar-se pròrrogues particulars.

No demés, el primer ha organitzat una oficina per a resoldre totes les dificultats i duptes que tinguin els propietaris i també per a encarregar-se d'insistir els expedients i curar la seva tramitació al·legant així la càrrega, car fets els expedients cooperativament pels mateixos propietaris, han de resultar a preus més econòmics i amb major garantia i qualsevol demanda que s'hagi de fer al Govern tindrà més força; però convé molt que totes les societats agrícoles se imposin la obligació de cooperar en dita obra, donant-li ajuda, facilitant la feina dins de la respectiva comarca.

Santiago DE RIBA.

corresponguin si els interessats ho desitgen.

Es advocat assessor de la mateixa el senyor Riba, que ens ha afavorit amb l'article anterior i que s'ha distingit en aquesta matèria com a president de la Junta de Defensa de les Aigües del Mogent.

Adobs Espinás

Rambal del Centre, 37.—Fàbrica a Sant

LA CRISI

de l'olivera empordanesa

Son generals els plans dels propietaris i conreadors, dels escassos rendiments de les oliveres d'un quant temps ençà. En aquesta regió, aon en general domina aital arbre com a predilecte, i dintre la que tants mils i mils s'en compten, la disminució que ve comprovant-se en el producte resulta una ruïna per als amos i també per als masovers, quins últims no troben ni compensat el treball que requereix. Dels productes de l'olivera tenen que fer-se'ls els pagessos per a trobar un superavit en els rendiments de l'heretat. Menjant-se el pa que hi culen i aplicant-se el vi per al consum que és mortal, que té que acabar, a nostre modo de veure, amb la desaparició de les actuals; avui, assistim a l'agonia de l'arbre, demà vindrà un'altra cosa.

Al plantar-les se triaren els troncs groxius, molt groxius, creient-se que així s'avençaria l'obtenir el fruit. Fals engany; per a poder plantar troncs groxius calgué, naturalment, tallar la principal, feta l'amputació, les petites arrels tingueren que mancar l'arbre, mentre que en lloc de seguir creixent i desenvolupar-se naturalment, la ciutat que's derivà de la dita operació fou un enemic per a la vida de l'arbre: no fent-se bé la soldadura, necessària esdevingué la podridura. Si al menys s'haguessin aferrat degudament els arbres, aquests no haurien portat una vida migrada, de raquisme, com ho demostra l'aspecte de la major part d'ells. Els pagessos d'aquí se creuen que l'afemada consisteix en portar al voltant de la soca un tamborellat de terra de marges, i encara quan quan se recorden de practicar-ho.

En l'olivera se parteix d'un principi fals: el de que no porta fruit sinó any per altre: res més infundat, no hi ha cap raó que aboni semblant suposició: no és un arbre diferent dels altres fruiters, que ben conreat i aferrat com cal, ainalment té que rendir amb més o menys abundància el fruit corresponent, com no sia per causes extraordinàries.

Si l'olivera no dona fruit ainalment és degut, sens dubte, primerament a que l'esforç de l'any anterior no pot repetir-se en el present sense la compensació deguda, però més que tot respon a la barba costum d'apallissar l'arbre, fent caure el fruit a colps de pal, destruint-se el brot del qui ha d'eixir la florida vinenta.

De menors d'edat ha qualificat un aferrat agricultor a la generalitat de nostres pagessos, i sense voler ofendre a la honorable classe, hi afegirem que seus dupte no coneixia encara aquell detall de castigar l'olivera per a cul·lir el fruit, en què cas la qualificació hauria estat més dura.

Un nostre veí dels voltants rebé la visita d'un entès agricultor de llunyanes terres, i recalcant la conversa en l'arbre que's ocupà, li digué al visitat: «Els arbres que perdin el temps ajudant a ben morir an aquest arbre, víctima d'un mal que no té cura: té l'arrel principal podrida». Arrabassada una olivera, se comprovà així, i en un'altra, fins a descalcarse mitja dotzena; si volen que's seus descendents tinguin oli i afegeix: «qu'en plantin ara de noves, suprimint les velles». Ha sigut el primer que ha donat l'exemple, els camps que a 30 anys, terme mig, solament rendien 31 passetes hectària, avui, amb farratges, en segur, l'hi produeixen 150.

P. GUSIBOFARULL.

Crònica

El temps.—La tarde del dimecres va ser desgraciada per algunes comarques catalanes com la del Pla de Bages i altres que foren assolades per terrible pedregada.

De podria prou ne va caure, causant perjudicis de molts mils duros, però d'aigua, que tan se necessita, ben poca.

Algunes comarques poden regar bé, però en altres, com en certs indrets del Vallès, se perden les patates per l'aixut i no's pot sembrar blatimuro, mongetes i altres grans i llegums.

Com que, malgrat les plujes de pri-

mavera, les aigües soterrànies venen de temps tan retrassades, avui son moltes les mines i fonts que no raien. Tot just, com qui diu, comencen l'estiu i ja estem en tals apurats; i que passarà per l'agost? En molts punts faltará l'aigua per als usos domèstics.

S'ha començat el batre, i si bé donen rendiment alguns cereals, el blat raja poc i pesa poc.

Les vinyes, en algunes comarques, són una desgracia; el black-rot i altres males se n'han endut la meitat de la collita; menys mal si no's perd l'altra meitat d'aquí al temps de veremar.

A l'Empordà, on les collites es presentaven bé, l'altre dia va passar una tramontana que feu caure les olives i demés fruits dels arbres, enduent-se garbes de blat i causant altres danys.

Federació Vitícola del N. E.—Algunes vinyaters de Granada s'han dirigit al president de la F. V. del N. E. d'Espanya, demanant-li dades per a organitzar-se.

La mateixa entitat ha presentat a la comissió del Congrés de Diputats per Fa dictaminar sobre la llei d'engravat dels vins el corresponent informe.

Lo que és una vineria.—Procedent de França i havent anat uns dies a Mil·loca, hi ha en aquesta ciutat l'enginyer parisenc M. Jean Vidal, de la casa Barbet, qui demà, dimars, a dos quarts de sis de la tarde i en el local de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, tractarà, amb aquelles persones a les quals interessi, del funcionament de la vineria o industrialització dels productes de la vinya.

El senyor Vidal posarà de relleu les avantatges d'aquesta nova indústria, baix el punt de vista agrícola, industrial i comercial. Exhibirà projeccions lluminoses.

Tenim entès que en aquesta sessió hi pendran part coneguts vinyaters del Penedès.

Els boscos de la Chartreuse.—L'anconvent de la Grand Chartreuse està voltat de grans boscos que havien sigut donats als monjos en el segle XI, havent sigut sempre cuidats amb molta cura i explotats racionalment.

Bona part del material de fusta de la marina francesa ha sortit d'aquests boscos, cedida de franc pels monjos.

Ara els boscos de la Chartreuse han sigut declarats monument nacional.

Publicacions rebudes.—Revista de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre.—Segueix un estudi sobre les bacteries de la llei; una ressenya molt detallada i amb gravats de les finques visitades amb motiu de la fada; descripció completa de la finca Sant Jordi de Molle, guanyadora de la placa maral·la; extracte d'un treball de caràcter forestal, presentat pel marquès de Camps en el Congrés Internacional de Gand.

Bulletí del Sindicat Agrícola d'Olot.—Estudi sobre'l domini i aprofitament de les aigües (pluvials, vives, mortes i soterrànies).

El Cultivador Moderno.—Un article sobre la mosca de la olivera, per don Raul M. Mir, altre de don J. Poch i Feixas, afirmant que no procedeix el reconeixement i pagament dels censos de l'Estat, procedents de la desamortització Com hun de ser les escoles rurals, per Ramon Cugat; Crèdit agrícola, per J. Nieto García i altres.

Bulletí de la Cámara Agrícola de Tortosa.—Publica l'següent sumari: «La depreciació de los aceites de oliva.—Nuevas ideas sobre cultivo de árboles frutales.—El monopoli de la potasa.—Cultivo del cacahuete (cacao maní).—La plantación de los árboles muertos.—Las sandías.—El fraude en la venta de abonos.—Sulfatamiento del trigo».

Revista de la Cambra Agrícola del Baix Llobregat. Acaba de publicar la Memoria llegida en la darrera Junta general i porta un treball del senyor Pujador explicant les proporcions en que s'han d'aplicar els adobs.

SULFAT D'AMONÍAC

Nitrat de sosa

Importació directa de Xile

a Barcelona

Sulfat de coure

Superfosfats de calç

Representants

Josep Santana Soler

Canuda, 2, segon, 1.ª, BARCELONA

MASTIC VEGETAL

INALTERABLE

Fórmula Tobella

Pera tota mena d'empelts

y feridas de las plantas

so militar a l'Àfrica, tractant també de la manifestació organitzada per l'Agrupació Feminina, i que fou prohibida.

En Pau Iglesias, al final del seu discurs, ha recomanat l'ordre a la sortida, i pesar de lo qual part de la concurrencia es disposava a sortir al carrer, i a l'interior.

El company García Cortés ha al·ludat a don Melquíades, a qui ha dit el futur ministre monàrquic.

S'han acordat les següents conclusions: Que s'acabi la guerra.

Que siguin derogades les quotes militars.

Que hi vagin els fills dels rics.

Que s'obrin els Cortes.

I protestar contra la conducta del Govern que ha prohibit, sense raó, la manifestació organitzada per les dones.

Malalts i ferits

Granada.—39 malalts de paludisme procedents del Marroc.

Els esperaven a l'estació comissions militars i de la Creu Roja. Han sigut portats a l'hospital en camions i camions.

També han sigut obsequiats. Se censura l'absència de les autoritats civils o sos representants.

El comandant de la esquadra

Gadí.—A bordo del «Carlos V» ha marxat al Marroc el comandant general de la esquadra, general Pidal, que's trobava a San Fernando.

Periodista expulsat

Algerias.—Ha arribat en Leopold Bejano, redactor de «El Libre», expulsat de Tetuán pel general Alfau, a conseqüència dels articles respecte a la campanya.

Un manifest

Madrid, 7, 10 matí.

La Unió General de Treballadors ha dirigit un manifest a totes les seccions recomanant que organissin actes de protesta contra la guerra o que prestin tota la seva ajuda i decidit apoiament a les entitats que en el mateix sentit els celebren.

Oficial que passava per mort

A Madrid ha circulat el rumor de que'l tinent Sánchez Pacheco, del batalló de caçadors de Madrid, no va morir en el combat del dia 24.

Segons sembla el tinent va caure ferit i els moros el varen recollir, quedant presoner.

En tal sentit se diu que desde Tetuán, se telegrafia a la família, precisament el dia que's celebraven els funerals per l'ànima del tinent.

D'un viatge

En l'express d'Andalusia sortirà aquesta nit en direcció a Màlaga, on embarcarà cap a Melilla, el president del Congrés, senyor Villanueva.

Segons versió oficial, el viatge és purament particular i no té l'alcanc que algú vol donar-li.

Com a tal, dirà, visitarà Cabo de Agua, Chafarinas, Alhucemas, Ceuta, Tetuán i probablement Larache.

Cumpliment de sentència

Melilla.—S'ha rebut del Suprem de Guerra la causa instruída contra el soldat del regiment de Ceirónola, Joan Baptista Sarda Diego, per delicte de deserció davant l'enemic, confirmant la pena de mort imposada al rei.

Avui, a les deu, entrarà en capella per a ser executat a Melilla, a les sis del matí, en el pla de Rostrogordo.

S'ha telegrafia a Madrid per variis conductes demanant l'indult.

Telegrama oficial.—Les operacions al Garb.

Madrid, 7, 2 tarda.

Alcázar, 5 matí.—Comandant general a ministre de la Guerra.

«Les cinc últimes hores sortint amb la columna del Sot de T'Zelata».

A l'arribar al duar de Uarra nostra exploració, descobrí a nombrosos enemics que, ocupant elevades posicions, sostenien desde Uergul fins a Beni-Nissa.

No creient convenient seguir el curs la columna sense castigar a l'enemic, que amenaçava pel nostre flanc esquerre, ha decidit atacar-lo en les posicions, lo que s'ha portat a efecte amb tot èxit, quedant en nostre poder l'altura de Gudí, i el Mendi de la Muntanya, i perseguint-los amb foc de l'artilleria i el bombardeig dels avions diuers de les kables de Beni-Goriet i Ali-Kerit.

Com quel' meu objecte era permaner a l'Alcázar, vist moviment de l'enemic que en la seva retirada i aprofitant reforços tractava d'envoltar la nostra línia, donat lo avenç del dia, he ordenat que a mitja plaça sortís la columna per a protegir desde allí nostra retirada, que s'ha fet amb ordre perfecte, entrant en nostre campament a les nou de la nit.

No obstant el recorregut de 40 kilòmetres i la penosa i difícil marxa pels accidents del terreny i foc sostingut, hem complert en significar a V. E. l'èxit i l'èxit i resistència de les tropes i la perniciosa demostrada per queres i oficials.

Nostres baixes són: el capità de Covadonga Maríán Ferrer, contús; un policia mort; ferits: de Saboya, Lucía Díaz López, i de la companyia d'intendència de montanya Josep Castillo Adofredo; 7 caïda i 8 ferits.

Conceixo això gran importància a aquesta operació. A més de les nombroses baixes causades, els duars importants de Hamiten-Adona i Ullat-Alí han sigut arrasats, i moltíssimes cultes cremades. Això degué produir entre ells gran efecte moral. No obstant el seu número i la força de les kables de Beni-Goriet i Ali-Kerit, s'han vist obligades a abandonar les seves posicions, desistint del seu propòsit d'envoltar la nostra línia de retirada.

NOTICIES DE BARCELONA

La Cinematografia torna a sorprendre's amb altra mostra gallarda del seu poder. Avui, dilluns, amb motiu de la estrena en el «Salón Catalán» de la pel·lícula de gran art «El cadáver viviente», quedará demostrat que per al Cinematograf no hi ha res impossible.

Lo que crec en un dels seus millors llibres el gepi immortal del conte Lleó Tolstói, serà reflectat en la pantalla amb una realitat tan precisa i clara com interessant, la vida agitada d'un ser repulsiu, i al final, quan se'n dona de lo equivocant i erroni del seu procedir, sacrifici la seva vida, ja morta al neixer, deixant a un altre lloc que per sa conducta boja no va saber ocupar. Digna és d'admirar tan acabada obra, tant per l'art que conté respecte als artistes que la interpreten, com per la seva fotografia i presentació. Al «Salón Catalán», que té la honra de donar a conèixer aquestes manifestacions d'art, correspon el selecció pública, omplint diamant la seva elegant sala d'espectacles.

Els moços d'Esquadra de Sallent donen compte de que la darrera pedregada fou molt mal als pobles de Bussanareny, S. Fruitos, Navarres i altres de la comarca manresana.

No hi haurà quasi cap malalt que no usi l'Elkix Estomacal de Saiz de Carlos en quant se presenten les primeres molesties de la digestió, perquè tothom sap que és el medicament més eficaç per a curar el dolor del ventrell.

Relació dels objectes trobats i di-

posats a la Majordomia de Casa la Ciutat:

Un moneder de pell contenint cèntims, una borsa de tela amb set claus i una lupa, un llibre de notes amb un bitllet del Banc d'Espanya.

—Algué de ROGALLAURA evita infeccions

El dimecres vinent, a les 9.30 del vespre, el governador civil tornarà a la visita a l'Associació de la Premsa Diària de Barcelona, la qual l'obsequiarà amb tal motiu amb un lunch.

La festa se celebrará al domicili social, plaça de Santa Agnà, 4 (Foment del Treball Nacional) i podran assistir-hi sense previa invitació, tots els socis de l'Associació.

—Balneari Cardó: tós, brians v. anunci.

A les quatre de la matí, el vigilant d'un garatge del passeig de Sant Joan, 149, ha sorprès a dos minyons de 18 i 17 anys, veïns de Gràcia, que arrencaven les canals metàl·liques exteriors que serveixen de conducció d'aigua.

Els ha agafat i els ha entregat al sereno del carrer a fi de que'ls portés a la delegació.

Discs

per a gramòfons i aparells, rebalta de preus. C. Sta. Agnà, 21.

Se'ns diu que'l senyor don D. T. ha remès al doctor Carulla deu mil pesetes per estancies de malalts incurables en l'Hospital Clínic.

L'Associació de la Dependència Mercantil, Arcs, 3, pral., (Gremi de Teixits), convoca una reunió per a demà, dimars, dia 10, per a l'organització del mateix.

—CONYAC BARBIER és el millor.

Demà, dimars, se celebrará el Centre Excursionista de Catalunya, la Junta general ordinària per a la renovació de càrrecs de la Secció de esports de montanya.

L'acte començarà a les deu de la nit.

—Balneari Panicoosa. V. anunci 4.ª pág.

Ahí vespre fou curat al dispensari del carrer don Barba al guarda de Seguretat núm. 588 Macari García, de 25 anys, casat, qui presentava una ferida de bala al costat esquerre, amb orifici d'entrada i sortida. La lesió és greu.

Respecte a la causa de la ferida, se dona la versió següent: El guarda, que viu al carrer de Vistalegre, arribà a les vuit a casa seva, es tragué el revòlver i el deixà sobre'l llit. Un noi de cinc anys, fill del García, agafà l'arm i començà a jugar-hi, quan de sobte se li engegà, tocant la bala al seu pare.

No obstant, circulava una altra versió segons la qual intervingué en el fet una tercera persona—un home—que desaparegué.

El jutjat instrueix diligències per a averiguar el fet.

A quarts de vuit d'ahir vespre, a la carretera de can Gomis, prop de l'Hospital de l'Ànima, topà l'automòbil del marqués de Alfarràs amb el de la senyora viuda de Puig, volant el primer i prenent mal les persones que hi anaven.

Són aquestes, don Josep de Olivés, ex-senador per les Balears, qui sofrí contusions al costat esquerre; i el seu nebot don Carlos de Olivés, contusions al braç dret; donya Maria de Despujols de Olivés, contusions al costat esquerre; i donya Pilar de Despujols de Olivés, contusions al front, al costat dret al braç esquerre.

Varis passants els recolliren i acompanyaren al dispensari de Sant Gervasi. En els primers auscultis als ferits, de noblesa menorquina, hi ajudà també el tinent d'alcalde senyor Mir i Miró.

Son muy agradables y refrescantes las aguas frías del valle de VICHY

fuente SAINT-LOUIS

ESTOMAGO-HIGADO-RIÑONES

Borsa

Cambis facilitats per la Casa

J. Maresas Roí y Cia

Barcelona 7 Juliol

Sessió del matí

Operacions Quada

4% Interior fi mes. 77.38 77.57 77.65

Ac. P. C. N. Espanya fi mes. 99.10 99.10 99.10

Ac. P. C. Alcala fi mes. 99.10 99.10 99.10

Promi del Or

Preus de compra

Alfonsa. 77.38 77.57 77.65

Usoos y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

4 per 100 fi mes. 77.38 77.57 77.65

4% Interior fi mes. 77.38 77.57 77.65

Ac. P. C. N. Espanya fi mes. 99.10 99.10 99.10

Ac. P. C. Alcala fi mes. 99.10 99.10 99.10

Promi del Or

Preus de compra

Alfonsa. 77.38 77.57 77.65

Usoos y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

Quada y riques uncos. 77.38 77.57 77.65

